

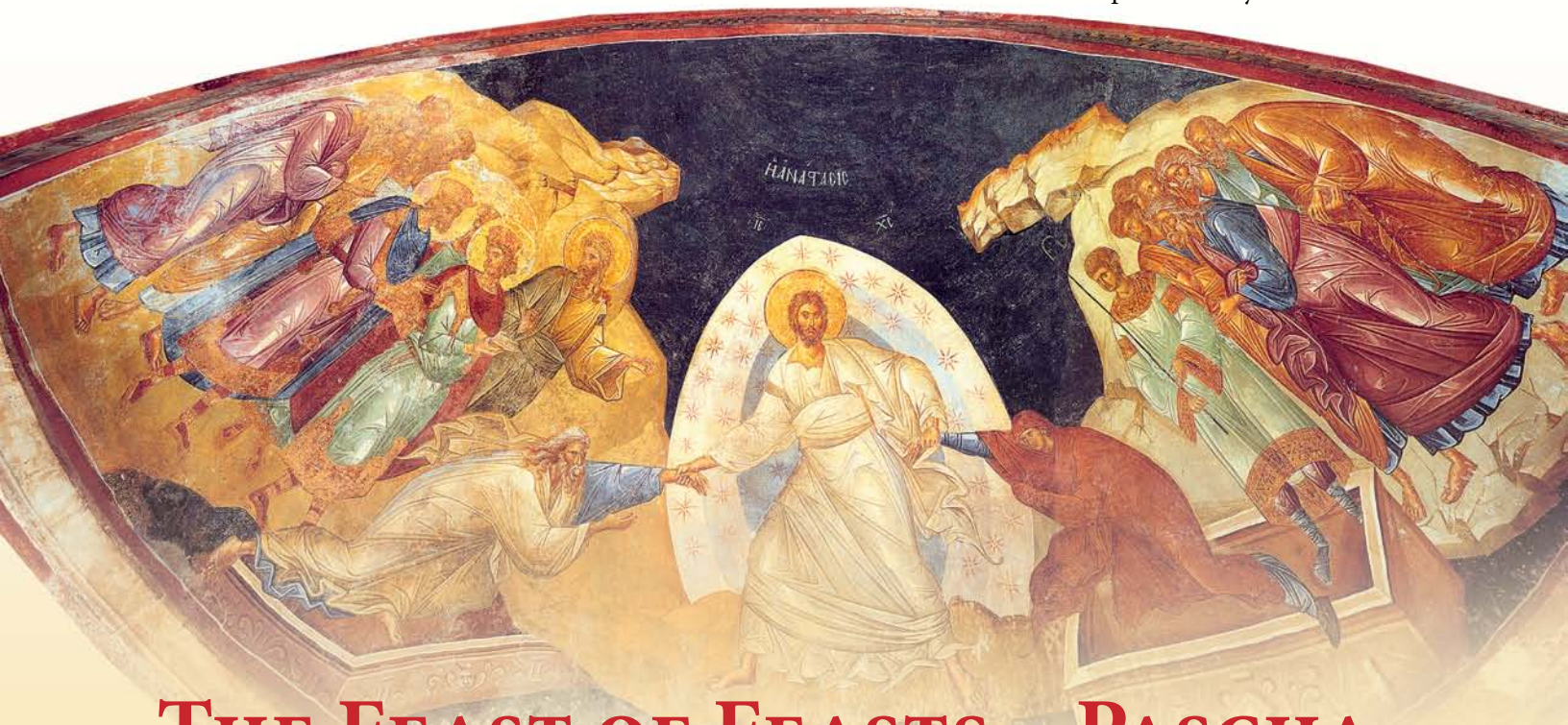
Nativity of the Most Holy Theotokos Serbian Orthodox Church, O.County, California

CHURCH NEWSLETTER

April – July 2017

Parish Center Location: 2148 Michelson Drive (Irvine Corporate Park), Irvine, CA 92612
Fr. Blasko Paraklis, Parish Priest, (949) 830-5480 • Aleksandar Zlatic, Parish Board President, (949) 391-5686

<http://mostholytheotokos.com>

THE FEAST OF FEASTS – PASCHA

On Saturday, the day after the crucifixion of the Lord, His disciples and followers were filled with gloom, for they had seen their Lord and Master die, crucified on a cross. As Holy Scripture tells us, there was a man named Joseph from the Jewish town of Arimathea. He was a member of the council, a good and righteous man, who had not consented to their purpose and deed, and he was looking for the kingdom of God. This man went to Pilate and asked for the body of Jesus (Luke 23:50-52). Pilate gave him leave. So he came and took away His body. [He and] Nicodemus also, who had at first come to Him by night... took the body of Jesus, and bound it in linen clothes... as is the burial custom of the Jews. Now in the place where He was crucified there was a garden, and in the garden a new tomb where no one had ever been laid. So because of the Jewish day of Preparation, as the tomb was close at hand, they laid Jesus there (John 19:38-42). The women who had come with Him from Galilee followed, and saw the tomb, and how His

body was laid; then they returned and prepared spices and ointments. On the Sabbath they rested according to the commandment (Luke 23:55-56).

Next day, that is, after the day of Preparation, the chief priests and the Pharisees gathered before Pilate and said, Sir, we remember how that impostor said, while He was still alive, 'After three days I will rise again.' Therefore order the sepulcher to be made secure until the third day, lest His disciples go and steal Him away, and tell the people, 'He has risen from the dead, and the last fraud will be worse than the first. Pilate said to them, You have a guard of soldiers; go, make it as secure as you can. So they went and made the sepulcher secure by sealing the stone and setting a guard (Matt. 27:62-66).

But on the first day of the week, at early dawn, the women went to the tomb, taking the spices which they had prepared (Luke 24:1). And behold, there was a great earthquake; for an angel of the Lord descended from heaven and came and rolled back the stone, and sat upon

it. His appearance was like lightning, and his raiment white as snow. And for fear of him the guards trembled and became like dead men. But the angel said to the women, Do not be afraid; for I know that you seek Jesus Who was crucified. He is not here; for He has risen, as He said. Come, see the place where He lay. Then go quickly and tell His disciples that He has risen from the dead (Matt. 28:2-7).

Mary Magdalene came to the tomb early, while it was still dark, and saw that the stone had been taken away from the tomb. So she ran, and went to Simon Peter and the other disciples, the one whom Jesus loved, and said to them, They have taken the Lord out of the tomb, and we do not know where they have laid Him. Peter then came out with the other disciples, and they went toward the tomb. They both ran, but the other disciples outran Peter and reached the tomb first; and stooping to look in, he saw the linen cloths lying there, but he did not go in. Then Simon Peter came, following him, and went into the tomb; he saw the linen cloths lying, and the napkin, which had been on His head, not lying with the linen cloths but rolled up in a place by itself. Then the other disciple, who reached the tomb first, also went in, and he saw and believed... Then the disciples went back to their homes.

But Mary stood weeping outside the tomb, and as she wept she stooped to look into the tomb; and she saw two angels in white, sitting where the body of Jesus had lain, one at the head and one at the feet. They said to her, Woman, why are you weeping? She said to them, Because they have taken away my Lord, and I do not know where they have laid Him. Saying this, she turned around and saw Jesus standing, but she did not know that it was Jesus. Jesus said to her, Woman, why are you weeping? Whom do you seek? Supposing Him to be the gardener, she said to Him, Sir, if You have carried Him away, tell me where You have laid Him, and I will take Him away. Jesus said to her, Mary. She turned and said to Him in Hebrew, Rabboni! (which means Teacher). Jesus said to her, Do not hold Me, for I have not yet ascended to the Father; but go to My brethren and say to them, I am ascending to My Father and your Father, to My God and your God. Mary Magdalene went and said to the disciples, I have seen the Lord; and she told them that He had said these things to her (John 20:1-8, 10-18).

Later the Risen Christ revealed Himself to the apostles in the Divine Glory of the Resurrection. And when they witnessed that glory, a new awareness of life was born within them along with the power of faith which moved them to new deeds in their apostolic service. It led them into a hostile world in which they were to endure suffer-

ing and which met their preaching of the Crucifixion and Resurrection of Christ with enmity and scorn. But we know that Christ's apostles carried His holy message throughout the Greek and Roman world and into other lands, preaching Christ, how He had come into the world to save men and how, though Himself God, He had taken human flesh and lived as a man among men, and how, as a man, He had achieved incomprehensible perfection.

So too, all true believers rejoice on this day of redemption by the great revelation of God's truth and life eternal in Jesus Christ, our Redeemer. His glorious Resurrection is the foundation of our Christian Faith and Hope. It is the indestructible foundation on which the miraculous structure of Christ's Church is built.

The Resurrection of Christ the Redeemer is the completion of the Great Work for the redemption of mankind from enslavement to Satan and corruption; the power of sin is destroyed and Death itself is abolished. The Resurrection of Christ grants every one the right to call himself a child of God; it is the return of Paradise lost, the threshold of the Holy of Holies of immortal life and communion with God. St. Paul tells us that if there had been no Resurrection then our Christian faith would have been deprived of any foundation or value: If Christ has not been raised, then our preaching is in vain and your faith is in vain... If Christ has not been raised, your faith is futile and you are still in your sins (1 Cor. 15:14, 17).

But Christ is risen; He rose the First among the sons of earth, and thus manifested His Might and His Divine Power. Through our forefather's disobedience to God, sin took possession of human nature, and brought decay and death in its wake. But Christ abolished original sin and cleansed the fallen Adam (Eph. 1:7). With His divine blood He raises man into a new creation (1 Cor. 15:13-26).

The Holy Orthodox Church triumphs, exults and rejoices, magnifying and extolling Christ's glorious Resurrection, the great and wonderful manifestation of Divine Love and Forgiveness and the beginning of everlasting life. On this Feast of Feasts, this Triumph of Triumphs, the Holy Church exults in her love for her beloved Bridegroom, Who rose from the tomb for our salvation, and summons us, Her faithful children, to this eternal Feast of angels and men. This greatest feast, illuminated by the light from on high, is a divine prefiguration of the general resurrection of all those who have died from the beginning of time. And this is so because, as the Paschal Hymn so triumphantly proclaims: Christ is risen from the dead, trampling down death by death, and upon those in the tombs bestowing life!

Kontakion of the Feast (Tone 8)

Thou didst descend into the tomb, O Immortal, Thou didst destroy the power of death. In victory didst Thou arise, O Christ God, proclaiming Rejoice to the myrrh bearing women, granting peace to Thy apostles, and bestowing resurrection on the fallen.

Excerpt taken from These Truths We Hold — The Holy Orthodox Church: Her Life and Teachings. Compiled and edited by a monk of St. Tikhon Monastery.

Hymn of the Resurrection

Having beheld the Resurrection of Christ, let us worship the Holy Lord Jesus, the only sinless One. We venerate Thy Cross, O Christ, and we praise and glorify Thy holy Resurrection; for Thou art our God, and we know no other than Thee; we call on Thy name. Come, all you faithful, let us venerate Christ's holy Resurrection, For behold, through the Cross joy has come into all the world. Let us ever bless the Lord, praising His Resurrection. for by enduring the Cross for us, He has destroyed death by death.

ВАСКРСЕЊЕ ХРИСТОВО

На језику црквених песама празник Светлог Христовог Васкрсења се назива празником свих празника и ликовањем свих ликовања.

Светло Христово Васкрсење је ликовање и утврђивање наше хришћанске вере, ликовање наше хришћанске наде и утврђивање хришћанске љубави. Ликовање и утврђивање свега доброг, светлог и светог, нама драгоценог.

Рекли смо да је Светло Христово Васкрсење утврђивање, ликовање наше хришћанске вере. Господ наш Исус Христос, оваплотивши се на земљи, примивши на Себе нашу људску природу, предао је људском роду истинско учење о свему што постоји. И о Богу, о Његовој суштини, Његовој природи и о Његовим делима; и о пореклу човека, његовој природи, предодређењу, данашњем стању и будућој његовој судбини; и о свету, пореклу света, његовој природи, предодређењу и будућој судбини света.

Али шта може да буде чврста гаранција да је истинско учење о свему што постоји, које нам је предао Господ наш Исус Христос, Божанско учење, истинско откровење Бога? Он Сам, који га је предао, је истински

Бог. И због тога само учење Христово носи на себи печат Божанског порекла и по свом карактеру, и по свом садржају и достојанству, и оно је, наравно, узвишеније и светије и разликује се у корену од учења мудраца овог света. У њему нема страних примеса у истини, лажи и заблуде, које примећујемо у људским делима са ограниченим људским умом.

Али без обзира на то, у Христовом учењу се наилази на такве тајне, које доводе у недоумицу и сумњу неке људе, који мисле на људски начин, то јест ограничено. Због тога потпуно сведочанство о Божанствености учења Христовог Његово унутрашње достојанство не може дати, за потврду се захтева јаче спољашње сведочанство Његовог Божанства и Божанствености Његовог учења. Таква спољашња

сведочанства Божанства Христовог, Његовог Божанственог учења су пре свега чуда, која Спаситељ врши за време проповедања Јеванђеља.

Најављајући људима Своје Божанство, најављајући им вечан живот, Господ је истовремено отварао очи слепима, враћао слух глувима, исцељивао малаксале, истеривао демоне из опседнутих, наситио пет хиљада људи, васкрсавао оне који су већ почели да се распа-

дају. И ова сведочанства у потпуности потврђују истину да је Господ наш Исус Христос Свемогући Бог и да је учење које нам је Он предао заиста Божанско учење. И ова сведочанства би била потпуно довољна, неоспорна да није било једног догађаја у животу Богочовека, који је на неко време поколебао ову истину.

Тај догађај је смрт Христа спаситеља. Спаситељ је добровољно пошао на њу ради нашег спасења. Путем смирења, путем крајњег самоунижења – ради нашег спасења, Господ иде на крсни подвиг, али маловерници не желе да оцене и схвате ову тајну искупљења људског рода и виде у Оном, Кога су сматрали Великим чудотворцем и Богом, виде у Њему само немоћ.

Злобни и лукави непријатељи се злобним подсмесима труде да ову истину поколебају. И кад би се живот Спаситеља ограничио само на ове патње и смрт и да није било Његовог Васкрсења из мртвих, шта бисмо онда могли да кажемо овим најљућим непријатељима и њиховој злоби? Апостол Павле каже: „А ако Христос не уста, узалуд дакле проповиједање наше, а узалуд и вјера ваша“ (1 Кор. 15, 14). Према томе, наша вера је у тесној вези са Васкрсењем Господа нашег Исуса Христа.

Вера наша вреди ако је Христос васкрсао.

Она пада ако Христос није васкрсао. Ето, толико велики значај има Христово Васкрсење за нашу веру. Али Христос је васкрсао из мртвих. И васкрсао је Својом сопственом снагом. Овим је показао да је он истински Бог, зато што власт над смрћу и животом има

само Бог. А Господ наш Исус Христос, који је васкрсао из мртвих, је открио да је Он Господар живота и смрти. Према томе, Он је истински Бог.

А ако је Господ наш Исус Христос – истински Бог, онда је и учење, које нам је Он предао, Божанско. И вера наша у Њега је спасоносна, а неповерење, које су испојили Христови непријатељи, је лажно. Истинска су и чуда Христова.

Управо је Христово Васкрсење васкрсло и ову веру, ову силу чуда Христових, поново им је дало на значају, и људи су схватили да је Господ Исус Христос само ради спасења нашег прихватио патње и смрт, спустио се до крајњег самоунижења, да је Он могао, као свемогући Бог, и да одбаци, да избегне ову смрт, ове патње, и да сиђе са Крста, и да уништи Своје непријатеље. Али Он није хтео да избегне ову чашу патње, коју му је раније припремио Отац Небески. На тај начин, Васкрсење Христово је ликовање, утврђивање наше хришћанске вере.

Оно и јесте утврђивање хришћанске наде. Благо наду сваког хришћанина у његовом животу представља она радосна нада да ће људи, који верују у Христа, после привремених земаљских патњи, туга, лишавања, несрећа, после телесне смрти у време, кад то одреди Бог, васкрснути из мртвих и ући у вечност ради бескрајног блаженог живота. Ова блага радосна нада слади горчину земаљског живота, помаже верујућем човеку да храбро и стрпљиво подноси све туге и да, не падајући под њиховим бременом, храбро носи крст, који је на сваког од нас положила Божја промисао.

Али шта може да буде чврста гаранција да нас ова нада у будуће васкрсење, у вечан блажени живот неће посрамити, да ће после смрти наступити васкрсење, поновно обједињење душе и тела? И у Старом и у Новом Завету има много упућивања на то да поред привременог живота постоји вечан живот, да ће наступити опште васкрсење. Овако су о томе говорили стари пророци: „Оживјеће мртви твоји, и моје ће мртво тијело устати“! (Ис. 26, 19).

Пророк Језекиљ је својим пророчким оком видео највеће чудо, кад су се, на заповест Божију, кости примичале једна другој, слагале се, затим се прекривале жилама, облагале месом, крвљу и затим је у њих ушао дух, они су стали на ноге – огромно мноштво људи (Јез. 37, 1-10). У Јеванђељу Господ наш Исус Христос каже да наступа време, у ком ће сви, који се налазе у гробовима, чути глас Сина Божијег; «и изићи ће који су чинили добро у васкрсеније живота, а који су чинили зло у васкрсеније суда» (Јн. 5, 28-29). Ове речи Светог Писма одушевљавају душу верујућег човека и, наравно, усађују наду.

Али да би се та нада сачувала, неопходна је јака вера у реч Божију, пошто ми стално видимо пред собом смрт, кад се тело распада, а не видимо никог ко васкрсава. Иако имамо и примере васкрсења мртвих – пророци Илија, Јелисеј су васкрсавали мртве, и Господ наш Исус Христос је васкрсавао мртве, и ученици Његови, али ово васкрсење није оно свеопште васкрсење, које ће бити на крају света. Јер овде су васкрсли људи васкрсавали у истом пролазном смртном виду, у ком и ми живимо. И они су затим поново умирали.

А при свеопштем васкрсењу људи ће постати не-пролазни, духовни и бесмртни. Али, ево, постоји јаче сведочанство из живота Христа Спаситеља, које у потпуности утврђује наду у свеопште и наше сопствено васкрсење, и у вечни блажени живот, – то је васкрсење Самог Христа Спаситеља из мртвих. Христос је васкрсао из мртвих, погавивши смрт, и смрт више нема власт над Њим.

Христос не умире. Христос је васкрсао из умрлих као првенац. И доћи ће време, кад ће сви, који су веровали у Христа, такође васкрснути, али ће васкрснути већ у новом, прослављеном телу, слично ономе како је васкрсао Господ наш Исус Христос.

Према томе, васкрсење Христово и јесте тврдња, и ликовање наше хришћанске наде.

Најзад, вера у васкрсење Христово је и највеће утврђивање хришћанске љубави. Љубав, а посебно истински хришћанска, захтева од верујућег човека веће жртве, велико самоодрицање; повремено све до самопожртвовања, до смрти. Волети Бога – значи цео свој живот, све снаге посветити служењу Богу. То захтева самоодрицање и самопожртвовање, спремност да се жртвује живот ради славе имена Божијег, ради свете вере, ради Закона Божијег.

Љубав према ближњим захтева сталне напоре, бригу за њихово вечно душевно спасење и за благостање, за њихов телесни живот, захтева такође и спремност на жртвовање сопствене имовине и живота за добро ближњег. Такве су жртве које захтева љубав. Али како се одлучити на те жртве, кад наша самољубива природа тражи увек корист, добит само за себе? Кад нам наше самољубље сугерише да треба да живимо само ради свог сопственог задовољства, насладе, у сопствену корист? Није ли боље, заиста, живети ради свог задовољства? Али није. Што човек посеје, то ће и пожњети.

„Јер који сије у тијело своје, од тијела ће пожњети погибао; а који сије у дух, од духа ће пожњети живот вјечни“ (Гал. 6, 8). И пример за то је Христова љубав. Што човек самопожртвованије приноси себе на жртву за добро ближњег, тиме је љубав плоднија. И то видимо на примеру Христа Спаситеља. Господ је волео Бога Оца безграничном љубављу. За Њега је храна била чи-

нити вољу Оца Небеског. И из љубави према Оцу Небеском, из послушања Њему Господ је прихватио на Себе највећи подвиг – искупљење, спасење грешног људског рода. И из љубави према Њему Господ је положио душу Своју за ближњег.

Господ је заволео и грешан људски род. Он је Себе предао ради њега, ради његовог спасења је кренуо у сва страдања и у срамну смрт. Па какав је резултат те Његове безграничне љубави? Резултати су непроцењиви. Пре свега, Господ је после страдања и смрти васкрсао – такође ради људи. Васкрсао је у новом прослављеном телу и добио од Бога Оца власт на Небу и на земљи, са славом се вазнео на Небо и сео с десне стране Оца. Господ је искупио човечанство од греха, проклетства и смрти, даровао му слободу, отворио му слободан улаз у Царство Небеско, васкрсао људски род. И ови плодови страдања, крсне смрти и Васкрсења Христовог су заиста непроцењиви.

Спаситељ је и Својим страдањем прославио Оца Небеског: основао је на Земљи Своје Царство Небеско – Христову Цркву. И многи верујући по примеру Христа Спаситеља, као одговор на Његову љубав, су упалили у свом срцу пламен љубави и према Богу Оцу, и према Спаситељу, и према ближњем. И ова љубав је донела радост целом свету. Ето такви су непроцењиви плодови љубави Христове. Због тога је Васкрсење Христово и утврђивање наше хришћанске љубави.

Овај дан – дан Христовог Васкрсења – нека буде за нас дан радости. И увек памтећи да је овај празник управо утврђивање наше хришћанске вере, волећемо нашу свету веру, високо је ценити и трудити се да свој живот управљамо по овој вери. И имајући на уму да је Христово Васкрсење утврђивање наше наде, надаћемо се и све напоре, туге, лишавања ћемо с радошћу подносити у очекивању нашег будућег васкрсења и нашег будућег вечног живота. И имајући на уму да је Васкрсење Христово ликовање и наше хришћанске љубави, оденућемо се у врлину хришћанске љубави и доносићемо обилне плодове, волећемо један другог.

Овим ћемо показати да смо стварни следбеници Христа, Који је из љубави према људском роду сишао на земљу. „По томе ће сви познати да сте Моји ученици, ако будете имали љубав међу собом“, каже Сам Господ у Свом Јеванђељу (Јн. 13, 35). Нека овај светли празник, светло Васкрсење, увек буде за нас празник радости, празник победе живота над смрћу. И нека нам он помаже да стрпљиво, без ропота подносимо све тегобе земаљског живота у нади да ће доћи време кад ћемо чути жељени глас Спаситеља нашег: „Ходите благословени Оца Мојега; примите царство које вам је приправљено од постања свијета“ (Мт. 25, 34).

Христос Васкрсе! Васкрс 2017

Ето, у четири речи сва судбина свих људи и свих времена, драга браћо и сестре! У четири речи сва историја рода људскога! Шта се десило са родом људским?

Васкрсењем својим Господ је из пакла извео род људски и узнео га у Рај. Господ је из смрти ишчупао род људски и узнео га у Бесмртност. Господ је из ништавила, из небића, васкрсао људско биће у живот вечни. Господ је отео човека од ђавола и упутио га у загрљај Богу. То је Ускрс! То је Васкрс!

Највећа, заиста, револуција у свим временима. Једина савршена и довршена револуција, јер њоме се даје човеку живот вечни! Живот вечни у који се улази кроз Истину вечну, кроз Правду вечну, кроз Љубав вечну, кроз Радост вечну, то јест кроз Васкрслог Богочовека Христа, говорио је Свети отац Јустин Поповић.

Васкрс није само подсећање на светост, страдање и жртвовање Исуса Христа. Васкрс је стварни сусрет у срећи и радости са оним кога су наша срца сусрела као стварни Живот и светлост од светлости, од самог почетка. Васкрс нам сведочи да је Христос жив, да је са нама, и да смо ми живи у Њему. Прослава Васкрса је позив да се сагледа свет и живот кроз свитање новог дана у светлости Христовог Васкрсења, у светлости Његове вечне Истине, вечне Правде, вечне Љубави, у светлости Вечнога живота. Христољубиви род људски се радује са вером, љубављу и надом и пева:

Христос васкрсе из мртвих, смрћу смрт уништи и онима у гробовима живот дарова.

Нека светлост и радост Васкрсења Христовог одагна тескобу и тугу свакодневног живота и испуни наша срца надом у вечни живот!!

Поздрављам вас најрадоснијим и најречитијим од свих поздрава:

ХРИСТОС ВАСКРСЕ!

Ваш молитвеник пред Васкрслим Господом,
О. Блашко Параклис

Christ is Risen! Pasha 2017

Here, in these four words, the entire fate of all people and of all times is contained, dear brothers and sisters! In four words the whole history of all mankind determined! How can this be so?

Through His Resurrection our Lord delivered mankind from hell into Paradise. Our Lord delivered mankind from death into Immortality. The Lord resurrected human beings from nothingness into Eternal Life. The Lord took man from the devil and placed him into the embrace of God. That is Pasha! That is Resurrection, truly the greatest revolution of all times and of all worlds. This is the only perfect and complete revolution for through it Eternal Life was granted to the mankind! Eternal Life, which we enter through Eternal Truth, Eternal Justice, Eternal Love, and Eternal Joy, comes to us through the Resurrected Godman Christ, as our holy Father Justin Popovich used to say.

Therefore, Easter is not simply the remembrance of a past event. It looms far, far greater than that. It is the real encounter in happiness and joy with Him whom our hearts long ago knew and encountered as the life and light of all light from the very beginning. Easter testifies that Christ is alive and with us, and that we are alive with him. The entire celebration is an invitation to look at the world and life, and to behold the dawning of the new day in the Light of Christ's Resurrection, in the Light of His Eternal Truth, Eternal Justice, Eternal Love, in the Light of His Eternal Life. The whole creation exults in faith, in love and in hope and sings:

"This is the day of Resurrection, Let us be illumined by the feast, Let us embrace each other, Let us call brothers even those that hate us, And forgive all by the Resurrection, And so let us cry: Christ is risen from the dead, Trampling down death by death, And upon those in the tombs bestowing life."

May the light and joy of Christ's Resurrection destroy the torments and anxieties of our times and fill our hearts with the hope in Eternal Life!

With these thoughts, emotions and prayerful wishes, once more I greet you with the most joyous of all greetings:

CHRIST IS RISEN!

With love in The Ressurrected Lord,
Fr. Blasko

Enclosed please find my Easter donation \$ _____

NAME: _____

ADDRESS: _____

CITY / STATE: _____ ZIP _____ Phone: (____) _____

Why do We Go to Church?

Rev. Andrew Demotses

I recently read a fascinating article about church attendance in places like Florida, Arizona, and California that are heavily frequented by tourists and by long-term visitors from colder climates. Most such people were found to attend church with greater regularity while away than they did at home. When questioned about this, most sheepishly admitted that, while away, church attendance was seen as an opportunity to socialize, to make and meet friends, and to create a network of acquaintances in a new place. At home, established family and social constellations made this unnecessary, and church attendance, therefore, was less frequent.

This reminded me of Francois Fenelon who was the official preacher for King Louis XIV of France in the 17th century. One Sunday when the king arrived with his retinue for regular chapel services, he was startled to discover that no one else was there except the preacher. King Louis asked, "What does this mean?" Fenelon replied, "I had published in the royal register that you would not come to church today, in order that Your Majesty might see for himself what members of the court serve God in truth and who come merely to impress the king."

This current study, and the historic precedent, although separated by centuries, both point us in the direction of much-needed introspection. Many of us do not attend church at all, or do so very infrequently. We live by the time-worn excuse that "you don't have to go to church to be a good Christian." While that might be true in the absolute sense, I would nonetheless point out that Christ Himself, though He was without sin, thought it is important to attend and participate in weekly worship. By what standard of measurement do we feel that we are entitled to do less?

At the same time, those who attend church need to remember that they must do the right things for the right reasons if they are to have any value. When we gather as God's people, let us not do so in order to be seen, to see others, or to nourish feelings of unjustified self-righteousness; rather let us be united, as the Liturgy says "with one heart and one mind" and thus keep Christ pre-eminent. Let us approach God's holy altar with the only gift He seeks – a thankful and contrite heart.

Из наше прошлости

Професор Др Радмило Достанић

На почетку осамнаестог века Мојсије Петровић, митрополит београдски а нешто касније и карловачки осетивши опасност деловања католичке цркве на подручју Србије обраћа се за помоћ руском цару Петру Великом. У писму Петру Великом Мојсије... „слика невоље Српског народа, услед силних ратова са Турцима – који порушише и попалише многе цркве и манастире, разграбише и разнесе ствари и књиге црквене, тако да је стога по многим местима и служба Божија морала престати.“ А нарочито се јада добри митрополит на... „велико незнање верских истина у његовом свештенству, те изражава страх од римских учитеља, који се већ размилише по Србији и лукавим начином маме у крило своје цркве неуки и простодушни народ српски и свештенство њихово.“ У овом писму митрополит моли за помоћ у новцу за подизање цркава, у стварима и књигама црквеним а посебно да се пошаљу два добра учитеља.

Ово Мојсијево писмо или није стигло до Петра Великог, или он на њега није обратио пажњу, јер је у то време био у рату са Швеђанима. Упорни митрополит октобра 1721. године пише друго писмо Руском цару и уз њега прилаже копију првог. Ово писмо шаље по свом секретару Владулу Милаеску и зато се оно није могло изгубити. Осим ових писама Цару, однео је Малеско посебно писмо канцелару грофу Гаврилу Головкину – у коме моли за посредовање код Цара, јер се Српски народ налази „међу љутим зверима и противницима православне вере.“ Петар Велики је одлучио 11. маја 1722. године да се из синодлане ризнице пошаљу разне црквене потребе. Осим тога за 12 цркава да се пошаљу књиге и два учитеља словенолатинског језика из Кијевских школа. Малаеску је понео 70 примерака славенске граматике Мелетија Смотричког, 10 примерака Поликопровог тројезичког речника (издање 1704.) и 400 буквава Теофана Прокоповича.

Са слањем учитеља се застало. Тек у мају 1726. године у Сремске Карловце су стигли руски учитељи Максим Терентијевич Суворов и његов млађи брат Петар. По свему судећи избор Суворова је био велики промашај. Митрополит Мојсије је умро не дочекавши да Срби добију своју прву средњу школу. Новоизабрани митрополит Вићентије Јовановић је 1731. године отпустио из службе оба Суворова. Поучен са негативним искуством са браћом Суворов митрополит Вићентије пише писмо у коме позива руске учитеље обећавајући им врло добре услове за рад. Након овог позива јавило се више учитеља. Архиепископ кијевски шаље петорицу учитеља. То су били: Емануел Козачински, Петар Подуновски, Трофим Климовски, Георгије Шумљан и Јован Мјенацки. Најистакнутији у овој групи био је Козачински. Након ове прве групе дошли су и Тимотеј Левандовски, Јован Ластовицки и Петар Михајловски.

Захваљујући сталној бризи и материјалној помоћи митрополита, ангажовање добрих учитеља и обезбеђивање већег броја ученика створени су сви услови за несметани развитак Прве средње школе код Срба у Аустроугарској царевини. Прва латинска школа у Сремским Карловцима изграђивала се следећим темпом:

I разред – Аналогија 1731/32. школске године

II разред Инфими 1732/33. школске године

III разред Граматика 1733/34. школске године

IV разред Синтакса 1734/35. школске године

V разред Поетика 1735/36. школске године

VI разред Реторика 1736/37. школске године

Нема сумње да је Емануел Козачински био по образовању најистакнутији руски наставник у Карловцима. То потврђује податак да је 26. августа 1736. године био именован ректором свих школа у Београдско-карловачкој митрополији. Козачински је био потпуно предан свом наставничком раду „...он се старао о свим расположивим средствима да Народу српском омили школе, како би Митрополит у просветном раду своме, што више потпоре у представника народних нашао.“

Долазак руских учитеља и доношење руских књига оставили су велики траг у црквеном и школском животу Срба. У више наврата доношене су црквене и школске књиге из Русије. Оне су у већем броју прештамповане у Римнику (Влашка). До овог времена језик богослужења и језик наставног рада код Срба био је српско-словенски. Од двадесетих година осамнаестог века овај језик се мења и то траје до половине осамнаестог века – настаје руско-словенски. Тај језик ће трајати у школама до увођења народног језика (Вук Караџић). После оснивања латинске школе у Карловцима основана је врло брзо и у Новом Саду а затим и у другим местима. Оне су условиле и омогућиле отварање првих гимназија у Српском народу (1792. у Сремским Карловцима а 1812. у Новом Саду). Утицај руских књига и руских учитеља на културу Српског народа, посебно оног у Аустројској царевини, био је велики и трајан.

The Problem with Guilt and Shame

The Lenten period is one of self-reflection and of striving to grow closer to Christ. But the more we look closely at ourselves in the mirror, so to speak, the easier it is to not like what we see. Next thing we know, we're filled with guilt and shame for our past actions and even our present circumstances. And guilt and shame only leads to more guilt and shame. Before we know it, we're immobilized with fear and despair, and we've forgotten the whole point of our self-reflection.

When we start to feel this way, we need to remember that the Christian life is not about sitting in despair over our own brokenness. Christ gives us joy because in Him we no longer have to bear our sin. We see the distance we have yet to walk in our journey towards the Kingdom, but we rejoice knowing that we do not walk of our own strength.

How can we develop this healthy vision of self-reflection and repentance and not get trapped in the cycle of shame and guilt? Here are three things that can help.

1. Run to Jesus

When we feel guilt and shame, it may be hard to feel and accept God's presence with us. We compare the sense of our own unworthiness with the greatness of God's holiness and we want to get even further away from Him.

We want to isolate instead of running towards the only One we most need.

I still remember my first liturgy after I had been chrismated in 2005. I had spent months attending liturgy, not yet able to receive Communion, but so looking forward to this moment. It was the Pascha liturgy and the sanctuary filled with lit candles as we were celebrating the Resurrection. Yet my mind kept worrying about my candle which, unlike everyone else's, was billowing black smoke. Was this a sign of my unworthiness? I had to let this go so that I could focus on Christ.

When we are holding on to a feeling of guilt, when we're in a rut, we're frozen in place. We're stuck because we're burdened by more than we can handle on our own. So before we can run to Jesus, we have to first listen to St. Peter who writes, "cast all your anxieties on Him, because He cares for you" (1 Peter 5:7). St. Peter knew, from his

own experience, what life was like when he tried to hold on to fears and guilt. When he ran to Jesus, he did the impossible – St. Peter walked on water. And later, St. Peter also had to navigate his own guilt and despair after he denied Christ (Matthew 26:75). So we need to keep our focus on Christ, run to Him, and let Him bear the weight of our sin.

We can't afford to hold on to our guilt and shame, we need to run to Jesus. But once we get to Him, what do we say?

2. It's more than saying "sorry"

Prayer is our opportunity to let go of what we're feeling, to share our hearts with Christ. But the natural response for many of us is to start with saying, "sorry." Next thing we know, we're swearing off sin and making promises we're not sure we can keep.

But repentance – mending our relationship with God or with others – is more than saying, "sorry." I've learned I need to be specific: "forgive me for ____." Right then though, shame kicks back in, and we're stuck begging forgiveness from God as if He were a merciless king. This isn't repentance, it's fear. Once we've asked forgiveness, we need to move on to praise and gratitude for all that He has done for us. This keeps us focused on Christ instead of focused on ourselves.

Our personal repentance is lived out as we commit to specific action for today. God knows our hearts, He sees our failings, but He also desires the best for us. Once we have asked forgiveness, we need to trust that God has forgiven us. Emboldened by this trust in Jesus Christ, we will be able to see our past sins as opportunities for growth.

3. No condemnation in Christ

Too often, our world is focused on blame and punishment. And living in the world, we in the Church have the habit of applying the world's way of thinking to our relationship with Christ. We approach our own repentance either as an escape from punishment on the one hand or an admission of our own unworthiness such that we're beyond hope. We forget that "there is now no condemnation for those who are in Christ Jesus" (Romans 8:1).

When a sick person comes into a hospital, the doctor isn't there to be the judge and prosecutor – he is there to heal. Similarly, when we approach Christ with an attitude of humility (acknowledging our need for healing), He is there to heal us. More often than not, we are our own worst judge. We somehow think that our sins are the worst and therefore unforgivable. Or, we see ourselves as lost causes, irredeemable because thus far the healing hasn't quite stuck.

There is no condemnation for those who are in Christ because they recognize that in Christ, they have everything they need. For those of us who have chosen Christ, who have put on Christ in baptism, and who choose Him each day, we know that it is no longer we who live but Christ who lives in us (Galatians 2:20). It is no longer our strength that holds us up, but the strength of Jesus Christ that bears our sins and takes them away.

“Let no one mourn that he has fallen again and again; for forgiveness has risen from the grave” (St John Chrysostom's Paschal Sermon).

Shame and guilt keeps us looking at ourselves, condemning ourselves, instead letting Christ pick us back up in repentance.

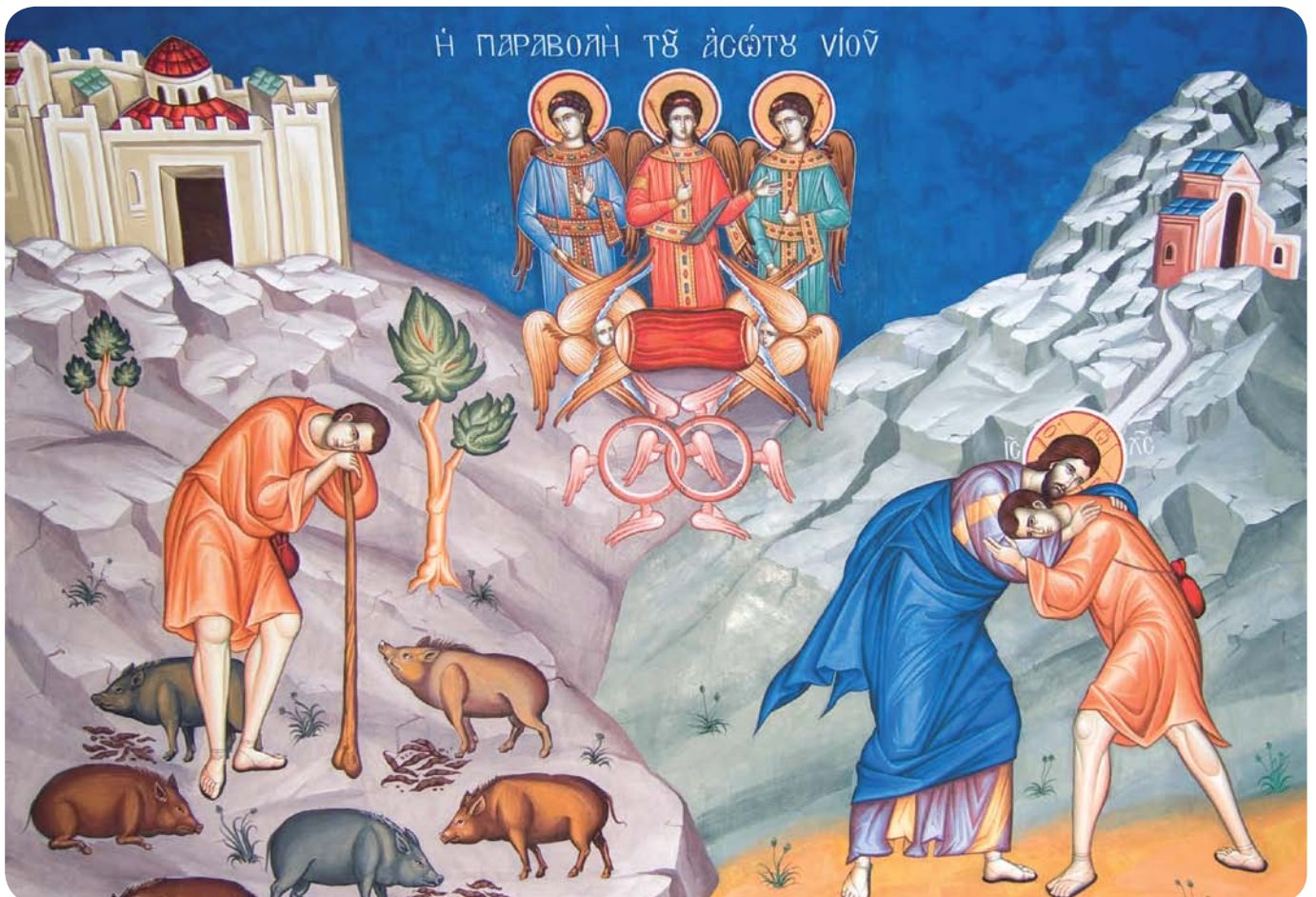

The hymns and teachings of the Orthodox Church work to instill in us humility in the place of pride. We read that we're the “worst of sinners” and we pray that God have “mercy on me a sinner.” But living in a world focused on “who's to blame” and “what's their punishment,” we can start to think that we're irredeemable, falling into the grip of guilt, shame, and ultimately despair.

Instead, the Church calls us to humility so that we will focus on being honest with ourselves and not looking at others' faults. Guilt and shame are not the answer – in fact they keep us further from Christ. “Godly grief produces a repentance that leads to salvation without regret, whereas worldly grief produces death” (2 Corinthians 7:10).

Self-reflection, especially the kind the Church calls us to have during Great Lent, should lead us to run to Christ, ask for forgiveness, and then take the actions necessary to live differently today. And finally, we ought to remember that in Christ, we are not condemned.

How has shame and guilt kept you from growing closer to Christ? How could gratitude help you to see God's presence in your life?

Дунав Фолклорна Група

Извештај за 2016. годину

Ансамбл Дунав је имала још једну успешну годину пуну задовољства, другогодишњим учесницима који расту уз фолклор, новим члановима који су нам се придружили, и са свежим колима које учимо! Под Ансамблом Дунав, успели смо да остваримо три фолклорне групе за различите узрасте наших чланова. То нам је омогућило да свака група учи нова кола намењена за своје годиште, да добије довољан изазов а да сви ипак уживају и са радошћу долазе редовно на фолклор!

- Колибри – наши најмлађи чланови, годиште 5-11
- Коло – тинејџери, годиште 12-20
- Балкан Експрес – група за одрасле чланове

Сва деца нам и даље нам кажу: „Петак нам је најбољи дан!“ а знамо и зашто!

Чланови фолклора прво имају загревање, затим понављање научених кореографија, а потом се уче нови кораци и плесови. После часа, деца се окупљају око организоване ужине да се друже. Уз сарадњу родитеља и осталих, успели смо да обезбедимо и серију Културна Баштина са којом обогаћујемо знање деци о нашој богатој историји, познатим писцима-глумцима-личностима, славним филмовима, Православној вери, наше специфичне вредности које се морају сачувати и преносити са генерације на генерацију.

Ово су наши чланови Колибри и Коло групе, заједно на Светосавској прослави.

Dunav Folklore Group

2016 Annual Report

Ensemble Dunav has had another successful year full of satisfaction, long-time participants who are growing up with folklore, new members who have joined us, and new “kolo” to learn! Under Ensemble Dunav, we managed to create three dance groups for different ages of our members. This allowed each group to learn new dances intended for their age, to get enough of a challenge, fully enjoy and come regularly to folklore!

- Kolibri – our youngest members, age 5-11
- Kolo – teenagers, age 12-20
- The Balkan Express - group of adult members

All the children continue to tell us: “Friday is the highlight of our week!” and we know why! Members of folklore first have the warm-up, then rehears the learned steps and choreography, and then learn new steps and dances. After the rehearsal, the children gather around snacks that we parents organize for them. With the cooperation of parents and others, we succeeded to provide Cultural Heritage Series that enriches children’s knowledge about our long history, famous writers-actors-personalities, famous movies, Orthodox religion, all as our specific values that must be preserved and transferred from one generation to another.

These are the members of Kolibri and Kolo group at the St. Sava Celebration.

*Our youngest group, Kolibri, performing the dance Vranje!
 Наша најмлађа група, Колибри, са извођењем ире Врање!*

*Our large group Kolo performing the dance called Sumadija in front of the full auditorium!
 Велика група Коло са извођењем Шумадије!*

Dunav Folklore group began with six members back in 2014, and the more children we have, they are all satisfied, happier, and growing camaraderie! If you are interested to come and join us, stop by on Fridays between 6:30 pm and 8:30 pm to see the kids and feel their positive energy and happiness that radiates!

Ensemble Danube is self-financing for our needs of a variety of costumes, the artistic choreographer, and other expenses, but it is also very dedicated to our church, we constantly strive to uphold the volunteer lunches, have bake sales, and are long time stewards of the church.

Дунав Фолклорна Група је почела са шест чланова 2014. године и ишло више деце имамо, они су све задовољнији, срећнији, и расте пријатељство! Ако сте заинтересовани да дођете да нам се придружите, свраћите се ипак између 6:30 и 8:30 увече, да их видите и да осетите позитивну енергију и срећу којом деца зраче!

Ансамбл Дунав се сам финансира за потребе разноврсних ношњи, уметничког кореографа, и осталих трошкова, али је исто тако веома посвећен нашој цркви и стално се трудимо да је потпоможемо са волонтерским ручковима, прављењем колача, и својим дугогодишњим чланством.

Best wishes,
Natasa Stojanovic
President of Dunav Folklore Group
Most Holy Theotokos Serbian
Orthodox Church

Свако добро,
Наташа Стојановић
Председник Дунав
Фолклорне Групе
Српска православна црква
Рођења Пресвете Богородице

Schedule of Services

The Divine Liturgy is served regularly at 10:00 am every Sunday and on major Feast days at our Parish Center at Irvine Corporate Park, 2148 Michelson Drive, Irvine.

10:00 am: *Divine Liturgy*

11:30 am: *Sunday School*

12:00 pm: *Lunch*

Vespers service followed by the Sacrament of Holy Confession will be served every Saturday at 5:00 pm and on the eve of major Feast days at 7:00 pm.

Akathist Service to the Mother of God is served on Fridays at 7:00 pm.

**ЛИТУРГИЈА
ПРЕЂЕОСВЕЂЕНИХ ДАРОВА
PRESANCTIFIED DIVINE LITURGY**
During Great Lent, Presanctified Divine Liturgy is served each Wednesday at 7:00 am, and each Friday at 10:00 am.

April 8th

LAZARUS SATURDAY

Divine Liturgy at 9:30 am: The gospel clearly relates how six days before Christ's own death, He raised his friend Lazarus from the dead (John 11:42). We see the humanity and divinity of Christ combined as well as the foreshadowing of his own death.

April 8th

**LAZARUS SATURDAY VESPERS –
VRBICA** at 5:00 pm: I ask all of the parents to bring children.
PLEASE ARRIVE NO LATER THAN 4:45 pm to receive vrbica/palms and zvonice on this great Feast of Christ's entry into the city of Jerusalem.

THE SERVICES OF HOLY WEEK

Since the early days of the Church, there has been a cycle of services celebrated during Holy Week and Pascha. Evidence of this goes all the way back to Egeria, a female from the West who experienced Orthodox Holy Week and

Pascha in 383 AD in Jerusalem.

She stated that the tradition was already long established.

These exact same services are still conducted today by the Orthodox Church. Here is a brief outline of the services of Holy Week. Many of the services are anticipated or served the day before.

April 9th

ЦБЕТИ

**ENTRANCE OF OUR LORD
INTO JERUSALEM**

Divine Liturgy at 10:00 am: This liturgy heralds the end of the Great Fast and the beginning of Holy Week as Christ triumphantly enters into Jerusalem. The tradition, as the tropar states and the icon shows, is for a procession of palms led by the children. So begins our journey into Holy Week. During Holy Week, we fast from meat, poultry, dairy products, eggs, fish, wine and oil.

April 9th

Bridegroom Matins at 1:00 pm:

Known in the Church as The End, the imagery here is about the Last Judgment. It relates the deep anguish of Christ as He prepares for His Passion. The services tell us to be ever vigilant for we do not know when God will come. These services are a triumph of the eschatological (last days) imagery in the Church.

April 10th

Велики Понедељак

Great and Holy Monday Presanctified Liturgy at 10:00 am.

The readings from Exodus during these services tell of the Passover which precedes the Passover (Pascha) of Christ.

April 10th

Велики Понедељак

Great and Holy Monday

Понедељак Bridegroom Matins at 7:00 pm.

April 11th

Велики Уторак

Great and Holy Tuesday Presanctified Liturgy at 5:00 pm.

April 11th

Велики Уторак

**Great and Holy Tuesday
Bridegroom Matins** at 7:00 pm.

April 12th

Велика Среда

**Great and Holy Wednesday
Presanctified Liturgy** at 10:00 am.

April 12th

Велика Среда

**Great and Holy Wednesday
Holy Unction** at 7 pm, at *St. Steven Serbian Orthodox Cathedral at 1621 West Garvey Ave., in Alhambra.*

For Holy Unction there should be more priests serving, therefore, all of us Serbian priests gather together at the Cathedral to perform this Holy Sacrament for all the Faithful. This service relates to the event when the harlot anoints Christ and is forgiven. On this day we customarily anoint the people with Holy Oil as a sign of healing and remission of sins.

April 13th

Велики Четвртак

Great and Holy Thursday:

Holy Vespers Liturgy of Holy Thursday at 10:00 am: This solemn Liturgy commemorates the First Eucharist also known as Red Thursday. The darkness of the week is broken slightly because of the importance of the Eucharistic event. Traditionally the priest prepares the reserve sacrament of the year. The passion of Christ is now close.

April 13th

Велики Четвртак

Great and Holy Thursday

Matins of Holy Friday Thursday evening at 7:00 pm. The service, commonly known as "The Twelve

Gospels” as the Church, remembers the betrayal and crucifixion of Christ by reading the twelve Gospel accounts. A climatic point of Holy Week emphasizing the reality of actions.

April 14th

Велики Петак

Great and Holy Friday

Royal Hours at 10:00 am: Known as Royal because there is a Gospel reading and the Emperor would attend this service. It recounts the entire Gospel and Passion of Jesus Christ.

April 14th

Велики Петак

Great and Holy Friday

Vespers at 4:00 pm: Remembering the crucifixion and death of Christ. There is a solemn procession as the burial shroud (plashtanica) is brought out to the people. Christ is laid in the tomb and our vigil of the Resurrection begins.

April 14th

Велики Петак

Great and Holy Friday

Matins of Holy Saturday on Friday evening at 7:00 pm: Known as the Praises of the Lamentations, the service begins the Sabbath as Christ lays in rest in the tomb. Often seen as a funeral service for Christ, in fact it is a commemoration of the law and love of God towards His people.

April 15th

Велика Субота

Great and Holy Saturday

Vesperal Liturgy of Holy Saturday at 10:00 am: The death of Christ is linked with the creative acts of God. It is here that Christ descends into Hell and breaks the doors. The service inaugurates the paschal celebration as the service is bright and uplifting. The tomb is revealed as a place of life.

April 15th

Велика Субота – Вакрсно јутрење

Great and Holy Saturday

The Services of the Great and Holy Pascha Saturday evening starting at 11:30 pm: The Joy of Joys, Holiday of

Holidays, celebrating Christ's Resurrection. The service begins with nocturn anticipating the Resurrection. The procession follows at midnight announcing the Resurrection to the world. We then celebrate the Paschal matins. **Baskets will be blessed after Ruserrecional Matins on Pascha night and again following Divine Liturgy on Sunday.**

April 16th

„ВАСКРСЕЊЕ ХРИСТОВО“

PASCHA CELEBRATION

Divine Liturgy at 10:00 am at Parish Center, 2148 Michelson Dr., Irvine.

This is the Great and Joyous Liturgy celebrating the Pascha of our Lord. The Parish celebrates the Resurrection with a feast and events for the children and adults. Banquet will be held after the Divine Liturgy. See the detailed information later in this Newsletter. Musical entertainment will be provided by Serbian Paganini Band.

April 17th

Васкршњи понедељак

Divine Liturgy at 10:00 am.

April 18th

Васкршњи уторак

Divine Liturgy at Sretenje Monastery in Escondido at 10:00 am.

May 6th

Ђурђевдан

St. George the Victorious

Great Martyr

Divine Liturgy at 10:00 am.

May 12th

Св. Василије Острошки

St. Basil of Ostrog Wonderworker

Divine Liturgy at 10:00 am.

May 22th

Transfer of the Relics of St. Nicholas the Wonderworker

Divine Liturgy at 10:00 am.

May 24th

Св. Кирило и Методије

Sts. Cyril and Methodius:

Divine Liturgy at 10:00 am.

May 25th

Вазнесење Господње

SPASOVDAN ASCENSION

of our Lord Jesus Christ

Divine Liturgy at 10:00 am.

June 3rd

Holy Constantine and Helen

Divine Liturgy (See the monthly Calendar on the Web site)

June 4th

Силазак Св. Духа – Тројице

Pentecost

Divine Liturgy at 10:00 am followed by the service of The invocation of the Holy Spirit.

June 5th

Pentecost Monday

Liturgy at our Church at 10:00 am.

June 6th

Pentecost Tuesday

No Liturgy at our Church at 10:00am.

June 28th

Св. Великомученик Лазар и

Св. Мученици српски – Видовдан

St. Lazarus

The Divine Liturgy at 10:00 am

THE APOSTLES FAST

Just a reminder that the fast leading up to the Feast of Apostles Peter and Paul begins June 12th. It, of course, ends on the Feast Day of Sts. Peter and Paul, July 12th.

June 28th

Vidovdan Divine Liturgy at 10:00 am.

July 7th

Nativity of the Holy John

Divine Liturgy at 10:00 am.

July 12th

Sts. Peter and Paul Apostles

Divine Liturgy at 10:00 am.

Св. Пророк Илија

St. Prophet Elijah

No Divine Liturgy.

CHILDREN'S SUMMER CAMP

July 15th through August 6th 2017

Summer camp is a unique opportunity for our children to learn about our Orthodox faith and culture as well as to meet other children from within our diocese. Every summer our Diocese organizes summer camp at St. Sava Camp in Jackson where many children from parishes within our diocese attend.

• **New this year, the individual registration form will be filled out exclusively online. You will still have to print and mail your Health, Insurance, Consent and Policy forms by mail. Also new this year, all forms are to be sent to Jackson at P. O. Box 965, Jackson, CA 95642.**

Go to www.CampStSava.org to begin the registration process. Adult volunteers are needed to work in the kitchen, or as counselors, etc.

HELP YOUR PARISH THROUGH CAR DONATION

You can now help the parish by making a tax-exempt donation of a car, truck, RV, or boat. All DMV details will be handled for you, and your vehicle will be towed for free. The church will receive funds equaling the full value of the vehicle. Please call with any questions. Also, if you have any ideas or suggestions for fund-raising activities to benefit our parish, please pass them along to the Church Board or Fr. Blasko.

ENDOWMENT FUND

Another way to help our parish is to establish an endowment fund in memory of deceased members of your family. While the principal will always stay in tact, the income from the fund is used for various church needs and programs, as the donor may designate. The main thing is that the parish will pray regularly for the donor and his/her family members.

This commitment I make to secure a Christ-centered life for myself and my family.

...to return to God the first fruits from the gifts He has bestowed upon me.

...to assist my Lord in the mission of spreading His Gospel.

...to anchor my personal commitment in Christ, and to do my share in serving His people.

2017 Stewardship Pledge Form

NAME _____

ADDRESS _____

CITY _____

TELEPHONE _____

I COMMIT MYSELF TO CHRIST AND HIS CHURCH THROUGH THIS PLEDGE.

TOTAL PLEDGE FOR 2017: \$ _____

To be paid: ____ weekly ____ monthly ____ quarterly ____ in full

SIGNED _____

DATE _____

MESSAGE FROM OUR STEWARDSHIP CHAIRMAN

Mr. John Vukasovich

Hristos Voskrese! Vaistinu Voskrese!

We cannot express our gratitude enough to everyone who generously gave their time, talents and treasure to support our Parish. We are blessed. Thank you for your sacrifice.

You may have already heard the exciting news! His Excellency Milan Panic has offered to match up to \$1,000,000 in donations to go toward our Church Building Fund. We are very fortunate to have someone of his prominence offer his leadership and support to our Parish. There will be more information about how we can take full advantage of this wonderful opportunity coming soon.

Our future is promising, but there is a present need that we have to address. We did not meet expenses in 2016. Although our expenses were less than they were in 2015, our total income was also lower. So, our immediate and primary financial goal for 2017 is to meet our expenses. We are very close. We can achieve this goal with more Stewards and with a modest increase in our annual donations.

I'd like to share some data from 2016. There were 133 families, individuals, and a few businesses that made donations last year. Twenty one of the 133 had submitted Stewardship Forms. It was interesting to find that there was a significant difference between the average annual General Donation compared to the average annual Stewardship Donation, i.e., \$529 to \$1,066 respectively. I can't explain the reason for the difference, but it's clear that more Stewards would be beneficial for our Church. Additionally, we need to increase our annual donations by 25%. That sounds like a lot, but using the example above it's only an extra \$10 a month for those families that contribute \$500 a year; and \$20 a month more for those

that contribute \$1000 a year. If we increase the number of Stewards, increase our annual donations by 25%, and add the proceeds from our events, we will meet our expenses in 2017.

Recognition for Stewards

We would like to recognize our Stewards for their generous support by posting their names (not their donations) in the Narthex or in the Fellowship Hall of our Church.

To be a Steward in 2017, one must have met one of the following:

- Submitted a Stewardship Form in 2016 or 2017. (If a 2016 Steward does not submit a 2017 Form, we will assume that they do not plan to make any changes to their information.)
- Donated \$1,000 or more in 2016.
- Make regular automatic donations through PayPal.

Remember, there are no financial barriers to becoming a Steward. All that's required is that a family completes a Stewardship Form for review by our Parish Priest, Fr. Blasko. There is no minimum donation. The family determines their commitment based on their means and their hearts.

If you have any questions, you may contact me at stewardship@mostholytheotkos.com.

Please submit your 2017 Stewardship Form which is available in the Narthex of our Church near the candles. Or, submit your form online on our website.

His Excellency Milan Panic has provided us with a wonderful gift for the future. Now it's up to us to ensure that we meet our 2017 financial goal so that we can realize our future goals.

Николай Гоголь

Светлое воскресенье

В русском человеке есть особенное участие к празднику Светлого Воскресения. Он это чувствует живей, если ему случится быть в чужой земле. Видя, как повсюду в других странах день этот почти не отличен от других дней — те же всегдашние занятия, та же вседневная жизнь, то же будничное выражение на лицах, он чувствует грусть и обращается невольно к России. Ему кажется, что там как-то лучше празднуется этот день, и сам человек радостней и лучше, нежели в другие дни, и самая жизнь какая-то другая, а не повсед-

невная. Ему вдруг представится — эта торжественная полночь, этот повсеместный колокольный звон, который как всю землю сливает в один гул, это восклицанье «Христос воскрес!», которое заменяет в этот день все другие приветствия, этот поцелуй, который только раздастся у нас, — и он готов почти воскликнуть: «Только в одной России празднуется этот день так, как ему следует праздноваться!» Разумеется, все это мечта; она исчезает вдруг, как только он перенесется на самом деле в Россию или да же только припомнит, что день этот есть день какой-то полусонной беготни и суеты, пустых визитов, умышленных незаставаний друг друга, на-место радостных встреч, — если ж и встреч, то основанных на самых корыстных расчетах; что честолюбие кипит у нас в этот день еще больше, чем во все другие, и говорят не о воскресении Христа, но о том, кому какая награда выйдет и кто что получит; что даже сам народ, о котором идет слава, будто он больше всех радуется, уже пьяный попадает на улицах, едва только успела кончиться торжественная обедня, и не успела еще заря осветить земли. Вздохнет бедный русский человек, если только все это припомнит себе и увидит, что это разве только карикатура и посмеянье над праздником, а самого праздника нет. Для проформы только какой-нибудь начальник чмокнет в щеку инвалида, желая показать подчиненным чиновникам, как нужно любить своего брата, да какой-нибудь отсталый патриот, в досаде на молодежь, которая бранит старинные русские наши обычаи, утверждая, что у нас ничего нет, прокричит гневно: «У нас все есть: и семейная жизнь, и семейные добродетели, и обычаи у нас соблюдаются свято; и долг свой исполняем мы так, как нигде в Европе; и народ мы на удивление всем».

Нет, не в видимых знаках дело, не в патриотических возгласах и не в поцелуе, данном инвалиду, но в том, чтобы в самом деле взглянуть в этот день на человека, как на лучшую свою драгоценность, — так обнять и прижать его к себе, как наироднейшего своего брата, так ему обрадоваться, как бы своему наилучшему другу, с которым несколько лет не видались и который вдруг неожиданно к нам приехал. Еще сильнее! Еще больше! Потому что узы, нас с ним связывающие, сильнее земного кровного нашего родства, и породнились мы с ним по нашему прекрасному небесному отцу, в несколько раз нам ближайшему нашего земного отца, и день этот мы — в своей истинной семье, у него самого в дому. День этот есть тот святой день, в который празднует святое, небесное свое братство все человечество до единого, не исключив из него ни одного человека.

Отчего же одному русскому еще кажется, что праздник этот празднуется как следует и празднуется так в одной его земле? Мечта ли это? Но зачем же эта мечта не приходит ни к кому другому, кроме русского? Что значит в самом деле, что самый праздник исчез, а видимые признаки его так ясно носят по лицу земли нашей: раздаются слова: «Христос воскрес!» — и поцелуй, и всякий раз так же торжественно выступает святая полночь, и гулы всезвонных колоколов гудят по всей земле, точно как бы будят нас? Где носят так очевидно призраки, там недаром носят; где будят, там разбудят. Не умирают те обычаи, которым определено быть вечными. Умирают в букве, но оживают в духе. Померка-ют временно, умирают в пустых и выветрившихся толпах, но воскресают с новой силой в избранных, затем чтобы в сильнейшем свете от них разлиться по всему миру. Не умрет из нашей старины ни зерно того, что есть в ней истинно русского и что освящено самим Христом. Разнесется звонкими струнами поэтов, развозвещается благоухающими устами святителей, вспыхнет померкнувшее — и праздник Светлого Воскресения воспродается как следует прежде у нас, чем у других народов! На чем же основываясь, на каких данных, заключенных в сердцах наших, опираясь, можем сказать это? Лучше ли мы других народов? Ближе ли жизнью ко Христу, чем они? Никого мы не лучше, а жизнь еще неустроенней и беспорядочней всех их. «Хуже мы всех прочих» — вот что мы должны всегда говорить о себе. Но есть в нашей природе то, что нам пророчит это. Уже самое неустройство наше нам это пророчит. Мы еще растопленный металл, не отлившийся в свою национальную форму; еще нам возможно выбросить, оттолкнуть от себя нам неприличное и внести в себя все, что уже невозможно другим народам, получившим форму и закалившимся в ней. Что есть много в коренной природе нашей, нами позабытой, близкого закону Христа, — доказательство тому уже то, что без меча пришел к нам Христос, и приготовленная земля сердец наших призывала сама собой его слово, что есть уже начала братства Христова в самой нашей славянской природе, и побратанье людей было у нас родней даже и кровного братства, что еще нет у нас непримиримой ненависти сословья противу сословья и тех озлобленных партий, какие водятся в Европе и которые поставляют препятствие непреодолимое к соединению людей и братской любви между ними, что есть, наконец, у нас отвага, никому не сродная, и если предстанет нам всем какое-нибудь дело, решительно невозможное ни для какого другого народа, хотя бы даже, например, сбросив с себя вдруг и разом все недостатки наши, все позорящее

высокую природу человека, то с болью собственного тела, не пожалев самих себя, как в двенадцатом году, не пожалев имуществ, жгли дома свои и земные достатки, так рванется у нас все сбрасывать с себя позорящее и пятнающее нас, ни одна душа не отстанет от другой, и в такие минуты всякие ссоры, ненависти, вражды — все бывает позабыто, брат повиснет на груди у брата, и вся Россия один человек. Вот на чем основываясь, можно сказать, что праздник Воскресения Христова воспризднуется я прежде у нас, чем у других.

И твердо говорит мне это душа моя, и это не мысль, выдуманная в голове. Такие мысли не выдумываются. Внушеньем Божиим порождаются они разом в сердцах многих людей, друг друга не видавших, живущих на разных концах земли, и в одно время, как бы из одних уст, изглашаются. Знаю я твердо, что не один человек в России, хотя я его и не знаю, твердо верит тому и говорит: «У нас прежде, чем во всякой другой земле, воспризднуется Святое Воскресение Христово!»

„...и ще се зарадва сърцето ви, и радостта ви никой няма да отнеме“ /Ин. 16:22/

Драги братя и сестри в Христа! В този лъчезарен час на всеобщо ликуване се радвам да ви приветствам с възторг и трепет.

Христос Воскресе!

В тези удивителни, незаменими слова е тайната на нашето спасение! В тях е непоколебимата наша надежда! Надежда за това, че със Своето възкресение от мъртвите нашият Бог, Иисус Христос е върнал безсмъртието на целият човешки род, на всеки един от нас.

„Както в Адама умират всички, така в Христа всички ще оживеят, но всеки по своя ред: началото е възкръсналият Христос, после при Неговото идване ще възкръснат ония, които са Христови“! /1 Кор. 15:22:23/.

От мрака на безутешната мъка през Страстната седмица – вестта за възкръсналия Христос пробива лъч Божествена светлина, който изпълва сърцата ни с неопишуема радост. Именно тази радост за която пророкува Господ на Своите ученици: „...и ще се зарадва сърцето ви, и радостта ви никой няма да отнеме“ /Ин. 16:22/. Тази благодатна радост е уещането за лична съпричастност към вечния живот.

Първото, което чули смирените жени при срещата си с Възкръсналия Спасител било: „Радвайте се!“. През вековете този призив на Господа се обръща и към нас. Радвайте се, защото Възкръсналият Христос победи смъртта. Радвайте се, защото Той разруши ада. Радвайте се за това, че Той не ни изостави, а ни предаде на небесния Отец да ни приеме и синове /Гал. 4:4:5/.

Радвайте се, братя и сестри, защото в радостта е нашето спасение!

Но, как да се радваме, когато около нас има толкова злини и мъки? Как да се радваме, когато толкова често в света тържествува несправедливостта и лъжата? Къде да намери утеха страдащата душа? Тук могат да помогнат словата на апостол Петър: „Затова се радвайте, защото сега и да поскърбите малко в различни изкушения, то е за да се изпита вашата вяра и да излезе по-драгоценна от нетрайното и макар чрез огън да се изпитва златото то е за похвала, чест и слава кога се яви Иисус Христос. Когато обичате без да сте Го видели и в Когато вярвате сега без да Го виждате, радвайте се с неизказана и преславна радост, като постигате края на вашата вяра – спасението на душите.“ /1 Пет.1:6–9/.

И нека тази радост за Възкръсналия Спасител да утеши вашите мъки и печал, които са неизбежни по пътя към Небесният Йерусалим и да укрепи пътя на спасението, и вечно да пребъде с всички нас. „Това ви казах, за да пребъде Моята радост във вас и радостта ви да бъде пълна“ /Ин.15:11/.

Да благодарим на Бога за всичките му благодеяния към нас. И сами, като Му подражаваме да извършваме благодеяния един към друг, за да преумножаваме и разпространяваме по света благодатната Великденска радост.

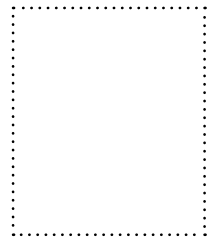
Поздравявам ви, братя и сестри с Великия ден на тържествуващата Божествена Истина и с Божествената любов – с Възкресението Христово.

Христос Воскресе! Воистину Воскресе!

Nativity of the Most Holy Theotokos Serbian Orthodox Church
Orange County, California

2148 Michelson Drive
Irvine, California 92612

DR. IVANKA SRBINOVSKA & DR. MILOŠ BOSKOVIC

13372 Newport Ave. Suite G, Tustin, CA 92780, Tel. (714) 832-2672

www.TransformationDental.com

JOVANA JERINIC
Certified Public Accountant

Tel: 949.415.5415

jovana@jj-cpa.com

www.jj-cpa.com

Experienced CPA that specializes in providing the following services to small businesses and individuals:

TAX PREPARATION

QUICKBOOKS

ACCOUNTING

PAYROLL

BOOKKEEPING

BUSINESS CONSULTING

**STANCOM
CONSTRUCTION**

General Construction Contractor

Stanisa Stan Covic

Phone 714-812-2633

www.stancomconstruction.com

Orthodox Christian Cartoons & Comic Strips

www.ikonimation.com/FatherGabriel

A Christian must be courteous to all. His words and deeds should breathe with the grace of the Holy Spirit, which abides in his soul, so that in this way he might glorify the name of God.
~St. Nikitaros of Agina

Blessed is he that considereth the poor: the Lord will deliver him in time of trouble ~Psalm 41:1

Why did the Lord give me life? So that I could give my heart to God for purification and self control. Remember this and correct yourself. ~St. John of Kronstadt

DIRECTIONS...to the Parish Center:

Location: Irvine Corporate Park

2148 Michelson Dr., Irvine

Between MacArthur & Von Karman

Directions: From North take San Diego Fwy 405 South. Exit at MacArthur Blvd., south toward airport. Turn left onto MacArthur. Turn left onto Michelson Dr. Pass Dupont. Parish Center on right side of street.

From South take San Diego Fwy 405 North. Exit at Jamboree Rd. Left onto Jamboree Rd. Over the freeway bridge to turn right onto Michelson Dr. Pass Von Karman. Parish Center on left side of street.